

Vendim nr. 265, datë 27.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryetare
Marjana Semini,	Anëtare
Asim Vokshi,	Anëtar

në datën 27.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 8 (B) 2026 të Regjistrit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: **BESIM TAHIRI, XHEMAL TAHIRI, ISUF BEQJA,**
përfaqësuar nga avokatët Islam Llapi dhe Sul (Sulejman) Sharka.

OBJEKTI: **Shfuqizimi i vendimeve nr. 647, datë 20.03.2015 të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 3740, datë 28.10.2025 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.**

BAZA LIGJORE: **Nenet 33, 42, 43, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6 dhe 8 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).**

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Asim Vokshi, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Me vendimin nr. 91, datë 09.03.2001 të Komisionit për Kthimin dhe Kompensimin e Pronave, Krujë (*vendimi nr. 91/2001 i KKKP-së, Krujë*), është njohur pronësia e ish-pronarit Ismail Kasmi për një sipërfaqe toke bujqësore dhe truall prej 109.000 m², dhe trashëgimtarët e tij (palë e paditur në procesin gjyqësor) janë kompensuar në obligacione. Ky vendim është ndryshuar nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Krujë, e cila, me vendimin nr. 224, datë 21.05.2001, u ka kthyer fizikisht trashëgimtarëve të të ndjerit një sipërfaqe prej 60.000 m², që ndodhej në fshatin Rinas, Tiranë (*vendimi nr. 224/2001*). Vendimi ka marrë formë të prerë dhe trashëgimtarët e të ndjerit kanë regjistruar pronësinë dhe në vijim kanë tjetërsuar një pjesë të saj në favor të shtetasit B.M., gjithashtu i paditur në proces.

2. Nga ana tjetër, me Aktet e Marrjes së Tokës në Pronësi (*AMTP-të*) të datës 24.08.2000, komisioni i ndarjes së tokës në komunën Qerekë, Krujë, në bazë të ligjit nr. 7501 “Për tokën”, tashmë të shfuqizuar (*Ligji për Tokën*), ka kaluar në pronësi të disa shtetasve (palë paditëse në proces) parcelat e tokës nr. 120 dhe nr. 121, me sipërfaqe totale 60.000 m² në fshatin Rinas, që përkon me sipërfaqen e tokës për të cilën gjykata e Krujës kishte vendosur kthimin fizik tek trashëgimtarët e ish-pronarit Ismail Kasmi. Me marrjen dijeni, këta kanë kërkuar para Gjykatës së Lartë rishikimin e vendimit nr. 224/2001. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 50, datë 05.07.2002, ka vendosur mospranimin e kërkesës për rishikim, me arsyetimin se pala kërkuese nuk kishte qenë palë në vendimin për të cilin kërkohej rishikimi. Në këto kushte, përfituesit e AMTP-ve i janë drejtuar gjykatës duke kërkuar anulimin e vendimit nr. 91/2001 të KKKP-së, Krujë, të ndryshuar me vendimin nr. 224/2001, dhe, për rrjedhojë, pavlefshmërinë e kontratave të shitjes me të cilat të paditurit kanë tjetërsuar një pjesë të pronës.

3. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Krujë, me vendimin nr. 56, datë 03.02.2003, ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë dhe detyrimin e të paditurve që të njohin pronarë paditësit për sipërfaqen e tokës bujqësore, sipas AMTP-ve të lëshuar më 24.08.2000 nga komisioni i ndarjes së tokës në komunën Qerekë. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1178, datë 13.11.2003, ka vendosur prishjen e këtij vendimi dhe kthimin e çështjes për rigjykim në po atë gjykatë.

4. Në rigjykim, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Krujë, me vendimin nr. 198, datë 20.04.2005, ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë të paditësve Isuf Beqja, etj.; anulimin pjesërisht të vendimit nr. 91/2001 të KKKP-së, Krujë, që u përket trashëgimtarëve të Ismail Kasmit, të paditurve Caje Aliu etj., të ndryshuar me vendimin nr. 224/2001, për sa i përket sipërfaqes së kthyer në natyrë prej 49.670 m², të ndodhur në fshatin Qerekë të komunës Nikël, Krujë; detyrimin e të paditurve që të njohin pronarë paditësit dhe personin e tretë për sipërfaqen 49.670 m², të marrë

prej tyre me AMTP; konstatimin pjesërisht të pavlefshme të kontratave të shitblerjeve për sipërfaqet 1.950 m², 12.030 m²; 10.550 m² dhe 12.560 m²; detyrimin e Zyrës së Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme Krujë që të çregjistrojë pronat e regjistruara në pronësi të të paditurve dhe t'i regjistrojë ato në favor të paditësve dhe personit të tretë.

5. Mbi ankimin e të paditurve, çështja është shqyrtuar në Gjykatën e Apelit Tiranë, e cila ka pranuar si ndërhyrës kryesor në proces, aeroportin “Nënë Tereza”, posedues i pronës në gjykim. Ndërhyrësi kryesor, me pretendimin se kjo sipërfaqe toke ndodhet në posedimin e tij dhe është brenda vijës së verdhë të qytetit, ka paditur si paditësit dhe të paditurit, duke kërkuar si anulimin e vendimit nr. 91/2001 të KKKP-së, Krujë të ndryshuar me vendimin nr. 224/2001, ashtu edhe anulimin e AMTP-ve lëshuar në favor të paditësve. Në përfundim të gjykimit, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1001, datë 21.05.2008, ka vendosur pranimin e padisë së ndërhyrësit kryesor; anulimin pjesërisht të vendimit nr. 91/2001 të KKKP-së, Krujë, që u përket trashëgimtarëve të Ismail Kasmit, të paditurve Caje Aliu etj.; anulimin e AMTP-ve lëshuar në favor të paditësve Isuf Beqja etj.; konstatimin absolutisht të pavlefshme të kontratave të shitjes ndërmjet familjes Kasmi dhe të paditurit B.M.; rrëzimin e padisë së paditësve Isuf Beqja etj. dhe kërkesit Besim Tahiri, person i tretë, si të pabazuar në ligj.

6. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 316, datë 21.05.2013, ka vendosur prishjen e vendimit të mësipërm dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në po atë gjykatë, duke arsyetuar se gjykata e apelit ka disponuar mbi vendimin e gjykatës së shkallës së parë dhe është shprehur direkt për padinë, në një kohë që duhet të ishte shprehur më parë për shkaqet e prishjes së vendimit të gjykatës së shkallës së parë e më pas të vijonte me disponimin në lidhje me padinë dhe ndërhyrjen kryesore.

7. Në rigjykim, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 384, datë 12.02.2014, ka vendosur shpalljen e moskompetencës dhe dërgimin e akteve pranë Gjykatës Administrative të Apelit, ndërsa kjo e fundit i është drejtuar Gjykatës së Lartë për konflikt kompetence. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 2292, datë 29.04.2014, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 384, datë 12.02.2014 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe dërgimin e çështjes po në atë gjykatë për vazhdimin e gjykimit.

8. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 647, datë 20.03.2015 ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë së paraqitur nga ndërhyrësi kryesor; anulimin e vendimit nr. 91/2001 të KKKP-së, Krujë për pjesën që ka të bëjë me kthimin në natyrë të sipërfaqes 60.000 m² trashëgimtarëve të të ndjerit Ismail Kasmi; anulimin e AMTP-ve të lëshuara në favor të paditësve Isuf Beqja etj. dhe personit të tretë Besim Tahiri; konstatimin e pavlefshmërisë absolute të kontratave të shitjes të

lidhura ndërmjet të paditurve Kasmi etj. dhe të paditurit Basri Mana; rrëzimin e padisë së ndërhyrësit kryesor për pjesën tjetër; rrëzimin e padisë së paditësve.

9. Referuar akteve të ekspertimit topografik të administruar në gjykimet e mëparshme, ajo gjykatë ka konstatuar se sipërfaqja 60.000 m², që u është kthyer të paditurve, përputhet tërësisht me sipërfaqen e tokës të marrë nga paditësit Isuf Beqja etj., dhe gjithashtu është e njëjta sipërfaqe për të cilën ngrihen pretendimet e ndërhyrësit kryesor. Për tokën objekt gjykimi, si pasuri shtetërore, të paktën që në shkurt të vitit 1994, ishin miratuar nga organet kompetente jo vetëm studime, por i ishte kaluar aeroportit “Nënë Tereza” në Rinas, i cili kishte lidhur kontrata me të tretë dhe kishte filluar zhvillimin e saj sipas planeve të miratuara. Në të tilla rrethana, kjo tokë nuk mund të konsiderohej e lirë dhe e disponueshme për t’u ndarë sipas ligjit për tokën, dhe as Këshilli i Rrethit Krujë nuk kishte kompetencën t’ia kalonte këtë pronë komunës Nikël. Për të njëjtin shkak, vendimmarrja e komisionit të ndarjes së tokës në fshatin Qerekë ka qenë në kundërshtim me ligjin. Me të njëjtin arsyetim, ajo gjykatë ka vlerësuar të gabuar edhe vendimin nr. 91/2001 të KKKP-së, Krujë, ndryshuar me vendimin nr. 224/2001. Në këtë kuadër është evidentuar se nuk është objekt i këtij gjykimi dhe as është vënë në diskutim nga palët në proces pronësia e të ndjerit Ismail Kasmi mbi pasurinë “tokë bujqësore”, dhe në mënyrë të bazuar kjo e drejtë u është njohur trashëgimtarëve të tij, si dhe është vendosur kompensimi i tyre. Nga ana tjetër, pjesa prej 60.000 m² e pasurisë, për të cilën ky vendim është ndryshuar më pas, duke iu kthyer ish-pronarëve, për të gjitha shkaqet si më sipër, nuk mund të konsiderohet pronë e lirë, dhe për këtë disponim ky vendim duhet të anulohet. Edhe kontratat e shitjes janë konstatuar si veprime juridike absolutisht të pavlefshme. Për sa i takon padisë së paditësve Isuf Beqja etj., gjykata e apelit ka arsyetuar se pavarësisht se kërkon anulimin e vendimit nr. 91/2001 të KKKP-së, Krujë, të ndryshuar me vendimin nr. 224/2001 të Gjykatës së Krujës, kërkim i cili përkon me kërkesën e pranuar të ndërhyrësit kryesor, ajo duhet rrëzuar, pasi ka një tjetër shkak ligjor, madje të kundërt me shkakun e pranuar për ndërhyrësin kryesor. Kundër këtij vendimi kanë paraqitur rekurs të dyja palët ndërgjyqëse.

10. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka marrë në shqyrtim në dhomën e këshillimit rekursin e rekursuesve dhe me vendimin nr. 00-2025-3740, datë 28.10.2025 ka vendosur mospranimin e tyre, pasi ka vlerësuar se ato nuk përmbanin shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 472 të Kodit të Procedurës Civile (KPC). Gjykata e Lartë ka vlerësuar se gjykata e apelit ka respektuar ligjin material, si dhe normat procedurale, të cilat mund të çojnë në pavlefshmërinë e vendimeve gjyqësore ose të procedurës së gjykimit, si dhe nuk rezulton të ketë shkaqe të rënda procedurale, të cilat të kenë ndikuar dukshëm në dhënien e vendimit. Ajo gjykatë ka konstatuar se palëve u është dhënë mundësia të realizojnë të drejtën e tyre të mbrojtjes, të paraqesin prova, të njihen me

provat e palës kundërshtare, të debatojnë në lidhje me to, të shprehin qëndrimin e tyre për zgjidhjen e mosmarrëveshjes etj., duke u respektuar të gjitha parimet bazë të zhvillimit të një procesi të rregullt ligjor. Për pjesën e pretendimeve që ngre çështje të vlerësimit të provave, ajo ka arsyetuar se del jashtë juridiksionit rishikues dhe ekskluzivisht ligjor të saj. Në lidhje me shkaqet e parashtruara në rekurs për zhvillimin e gjykimit në mungesë në apel, Gjykata e Lartë, referuar akteve të dosjes, ka konstatuar se Gjykata e Apelit Tiranë ka proceduar me kronologjinë e njoftimeve sipas neneve 130-133 të KPC-së (sipas parashikimeve që kanë pasur këto dispozita në kohën e shqyrtimit të çështjes prej saj), duke ezauruar njoftimin nëpërmjet afishimit me shpallje publike, në pamundësi të njoftimit efektiv sipas metodave pararendëse.

11. Në datën 15.05.2026 kërkesit, nëpërmjet shërbimit postar, i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij, i cili, pasi është plotësuar në përputhje me kërkesat ligjore, është regjistruar në datën 29.05.2026. Në lidhje me afatin për shqyrtimin paraprak të çështjes, të përcaktuar në nenin 47, pika 1, të Ligjit Organik të Gjykatës, bazuar në nenet 15, pika 2 dhe 21, pika 1, të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, në këtë afat nuk llogaritet periudha e lejes vjetore, sipas nenit 18, pika 1, shkronja “b”, të po këtij ligji.

II

Pretendimet e kërkesve

12. **Kërkesit**, në mënyrë të përmbledhur, kanë pretenduar se u është cenuar *e drejta për proces të rregullt ligjor* në drejtim të së drejtës për t’u njoftuar të lidhur me të drejtën për t’u mbrojtur e për t’u dëgjuar, për shkak të procesit të zhvilluar në Gjykatën e Lartë, duke paraqitur tre argumente:

12.1. Kërkesve nuk u është njoftuar rekursi i palës së paditur e, për rrjedhojë, ata nuk kanë pasur asnjë informacion rreth përmbajtjes së atij rekursi dhe të shkaqeve ligjore që kanë ngritur të paditurit, duke u pamundësuar kundërshtimin.

12.2. Kërkesit nuk janë njoftuar për zhvillimin e gjykimit në dhomën e këshillimit në Gjykatën e Lartë, duke iu mohuar atyre të drejtën për të parashtruar pretendime me shkrim, nëpërmjet të cilave do të provonin pabazueshmërinë e vendimit të gjykatës së apelit.

12.3. Gjykata e Lartë e ka zhvilluar gjykimin për persona që kishin ndërruar jetë para zhvillimit të procesit në dhomën e këshillimit. Në vendimin e saj evidentohen emrat

e 7 personave që kanë ndërruar jetë, duke mos u njoftuar as trashëgimtarët, as përfaqësuesi i tyre.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për kriteret e pranueshmërisë së kërkesës

13. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të parashikuara nga neni 71/a i Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

14. Në këtë këndvështrim, kërkuessit Isuf Beqja dhe Besim Tahiri legjitimohen *ratione personae*, në kuptim të shkronjës “f” të pikës 1 të nenit 131 dhe shkronjës “i” të pikës 1 të nenit 134 të Kushtetutës, pasi kanë qenë palë në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, respektivisht palë paditëse dhe person i tretë, për rrjedhojë kanë interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi. Për sa i takon kërkuessit Xhemal Tahiri, nga aktet e vëna në dispozicion, vërehet se ai është trashëgimtar ligjor i të atit të tij të ndjerë Rexhep Tahiri, i cili ka qenë palë në procesin gjyqësor të kundërshtuar (palë paditëse) dhe ndonëse gjykatat e zakonshme nuk kanë bërë kalimin procedural tek trashëgimtarët pasi ai ka ndërruar jetë, kërkuessi, duke qenë trashëgimtar i tij, ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen objekt gjykimi, për rrjedhojë legjitimohet *ratione personae*.

15. Në lidhje me kriterin e shterimit të mjeteve juridike efektive, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, Kolegji vëren se kërkuessit i janë drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual, duke ngritur pretendime për procesin gjyqësor të zhvilluar në Gjykatën e Lartë, për të cilin nuk kanë mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tyre kushtetuese.

16. Për sa i përket legjitimitetit *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4 muaj nga

konstatimi i cenimit të së drejtës. Në çështjen në shqyrtim vërehet se procesi gjyqësor ka përfunduar me vendimin e Gjykatës së Lartë të datës 28.10.2025, i cili është publikuar në faqen zyrtare të asaj gjykate më 07.01.2026, ndërsa kërkesa është paraqitur në datën 15.05.2026. Në këto kushte, duke mbajtur në konsideratë faktin se kërkuessit pretendojnë që nuk kanë marrë dijeni për rekursin e palës tjetër dhe as për zhvillimin e procesit në Gjykatën e Lartë, Kolegji çmon që ata legjitimohen *ratione temporis*.

17. Në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae*, kërkuessit kanë pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës për t'u njoftuar të lidhur me të drejtën për t'u mbrojtur e për t'u dëgjuar, duke parashtruar se nuk u është komunikuar rekursi i palës tjetër dhe as shqyrtimi i çështjes në dhomën e këshillimit në Gjykatën e Lartë, e cila, për shkak të mosnjoftimit, ka zhvilluar një proces me persona që kishin ndërruar jetë.

18. Në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se e drejta për t'u njoftuar dhe për të marrë pjesë në gjykim u paraprin të drejtave të tjera, ndërsa kjo e drejtë, ndër të tjera, i krijon një pale ndërgjyqëse të njëjtat mundësi për të paraqitur prova dhe argumente në mbrojtje të interesave vetjakë në raport me palën kundërshtare (*shih vendimet nr. 40, datë 14.09.2023; nr. 8, datë 23.02.2021; nr. 49, datë 22.07.2016 të Gjykatës Kushtetuese*). Megjithatë, e drejta për t'u dëgjuar nuk është një e drejtë absolute dhe nuk konsiderohet e cenuar vetëm për shkak të shqyrtimit të çështjes në dhomën e këshillimit, për sa kohë që individit ka pasur mundësinë që të paraqesë pretendimet e tij në rekursin drejtuar Gjykatës së Lartë (*shih vendimet nr. 23, datë 04.04.2024; nr. 14, datë 05.07.2005 të Gjykatës Kushtetuese*). E drejta për t'u dëgjuar dhe për t'u mbrojtur nuk nënkupton vetëm atë për t'u dëgjuar personalisht përpara gjykatës, por ajo realizohet edhe përmes shqyrtimit të dokumenteve të dhëna me shkrim nga palët ndërgjyqëse (*shih vendimet nr. 43, datë 27.12.2022; nr. 41, datë 22.12.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. E drejta e palës për t'u njoftuar për argumentet e faktet e parashtruara në ankimin e palës tjetër është pjesë e së drejtës së individit për një proces të rregullt, nëpërmjet së cilës atij i krijohet mundësia të përgatisë mbrojtjen e vet e të parashtrojë argumentet ndaj pretendimeve të palës tjetër (*shih vendimet nr. 18, datë 04.04.2023; nr. 5, datë 26.01.2007; nr.15, datë 13.07.2005 të Gjykatës Kushtetuese*). Për sa i takon procesit në Gjykatën e Lartë, kjo e fundit, pavarësisht nëse i shqyrton çështjet në seancë të hapur publike ose mbi bazë të dokumenteve, ka detyrimin të verifikojë nëse palët në proces kanë marrë dijeni efektivisht për rekursin dhe procesin, me qëllim garantimin e së drejtës së mbrojtjes dhe të parimit të barazisë së armëve në gjykim (*shih vendimet nr. 14, datë 21.03.2023; nr. 28, datë 01.11.2022; nr. 21, datë 04.04.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Për sa i takon shqyrtimit të çështjes në Gjykatën e Lartë, neni 480 i KPC-së parashikon shqyrtimin e rekursit në lidhje me kushtet e pranueshmërisë në dhomën e këshillimit. Më tej, në rastin kur rekursi plotëson kushtet e pranueshmërisë, çështja shqyrtohet në seancë gjyqësore, si rregull, në dhomën e këshillimit mbi bazë të dokumenteve (neni 482 i KPC-së) ose në prani të palëve (neni 482/a i KPC-së), shqyrtim për të cilin palët njoftohen për ditën, orën dhe përbërjen e trupit gjykues, të paktën 15 ditë përpara datës së shqyrtimit, përmes shpalljes në mjediset e Gjykatës së Lartë, si dhe në faqen e saj të internetit dhe me njoftim individual kur palët ose përfaqësuesit e tyre kanë lënë të dhënat e tyre elektronike të kontaktit në shkallët e tjera të gjykimit (neni 482/a, pika 2, i KPC-së).

21. Në çështjen konkrete Kolegji vëren se kundër vendimit të gjykatës së apelit kanë paraqitur rekurs të paditurit B.M. dhe H.K., përveç paditësve. Referuar materialeve të dosjes gjyqësore të administruar për qëllime të shqyrtimit paraprak të kërkesës, përkundër asaj që pretendojnë kërkuessit, Kolegji konstaton se rekursat e palës tjetër u janë komunikuar atyre dhe ata kanë marrë dijeni rregullisht për to. Konkretisht, për rekursin e të paditurit B.M., kërkuessi Besim Tahiri ka marrë dijeni më 31.12.2015 me anë të dëftesës së komunikimit të nënshkruar nga një person në cilësinë e kushëririt të tij; Rexhep Tahiri, i ati i kërkuessit Xhemal Tahiri, ka marrë dijeni më 14.08.2015 me anë të dëftesës së komunikimit të nënshkruar nga Astrit Tahiri, djali tjetër i tij; kërkuessi Isuf Beqja ka marrë dijeni më 14.08.2015 me anë të dëftesës së komunikimit të nënshkruar prej tij. Edhe për rekursin e të paditurit H.K. kërkuessit janë njoftuar nëpërmjet dëftesave të komunikimit, konkretisht kërkuessi Besim Tahiri ka marrë dijeni më 22.05.2015 me anë të dëftesës së komunikimit të nënshkruar nga vetë ai; Rexhep Tahiri, i ati i kërkuessit Xhemal Tahiri, ka marrë dijeni më 27.05.2015 me anë të dëftesës së komunikimit të nënshkruar nga vetë ai; kërkuessi Isuf Beqja ka marrë dijeni më 27.05.2015 me anë të dëftesës së komunikimit të nënshkruar nga vetë ai.

22. Për sa i takon shqyrtimit të çështjes në Gjykatën e Lartë, Kolegji vëren se ajo është vënë në lëvizje mbi bazën e rekurseve të dyja palëve. Në datën 13.10.2025 Gjykata e Lartë ka proceduar me shpallje në faqen e saj zyrtare të çështjeve që do të shqyrtonte në dhomën e këshillimit në datën 28.10.2025, ndër të cilat ishte caktuar edhe çështja e kërkuessve nr.11243-00659-00-2016 për t'u gjykuar nga Kolegji Civil me trup gjykues të përbërë nga gjyqtarët A.Ç., M.B. dhe S.N. Ndërsa me vendimin nr. 00-2025-3740, datë 28.10.2025, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë në dhomën e këshillimit ka vendosur mospranimin e rekurseve të të dyja palëve.

23. Për sa më lart, Kolegji evidenton se përkundër pretendimit të tyre, kërkuessit janë njoftuar individualisht me dëftesa komunikimi për rekursat e palës së paditur, duke pasur dijeni për

regjistrimin e çështjes në Gjykatën e Lartë. Po kështu, Kolegji vëren se në kuadër të verifikimit të kriterëve të pranueshmërisë së rekurseve Gjykata e Lartë ka realizuar njoftimin sipas rregullave të përgjithshme që ligji procedural ka përcaktuar për të, duke u bërë të ditur palëve datën dhe orën e shqyrtimit të rekursit në dhomën e këshillimit, si dhe përbërjen e trupit gjykues të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë. Lidhur me pretendimin se ajo gjykatë nuk ka proceduar me kalimin procedural të personave që kishin ndërruar jetë, Kolegji evidenton se Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë nuk rezulton të jetë njoftuar nga palët, përfaqësuesit e tyre ose trashëgimtarët për këtë ngjarje, dhe se në kuadër të shqyrtimit seleksionues ajo gjykatë ka verifikuar vetëm elementet formale të rekursit, duke u shprehur për papranueshmërinë e rekurseve, e duke e mbyllur procesin për shkaqe procedurale. Rrjedhimisht, nuk rezulton e argumentuar bindshëm nga kërkuesit se atyre u është cenuar rëndë ndonjë e drejtë kushtetuese, e cila të mund të ndikonte në vendimmarrjen e Gjykatës së Lartë.

24. Për sa më sipër, Kolegji vlerëson se pretendimi i kërkuesve për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës për t'u njoftuar të lidhur me të drejtën për t'u mbrojtur e për t'u dëgjuar është haptazi i pabazuar në rrethanat e kësaj çështjeje.

25. Në përfundim, Kolegji çmon se ankimi kushtetues individual nuk plotëson kriteret ligjore paraprake për pranimin e tij për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronja “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.